

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at selvfølgelig er den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte, at Fremskridtene i Landbruget ikke bliver kapitaliseret, ikke rigtig. Det ærede Medlem sagde selv, at naar Gælden stiger, er det, fordi Ejendomspriserne stiger. Men hvorfor er Ejendomspriserne steget i de senere Aar? Selvfølgelig fordi Priserne, Vilkaarene for Landbruget er gaaet op rundt regnet fra 1900 til 1930. Det er Aarsagen. Det er Prisstigningen, der bevirker, at Ejendomspriserne stiger, og det betyder igen, at Gælden stiger, og det vil sige, at naar der saa indtræder saadanne Forhold som nu, at man faar et langt lavere Prisniveau for Landbrugets Salgsvarer, saa er det umuligt for Landmændene at klare Vanskelighederne. Derfor tror jeg, det ærede Medlem i Stedet for at benægte Fakta skulde være med til en Drøftelse gaaende ud paa i Fremtiden at lette Vilkaarene for Landbruget under disse Svingninger igennem Overgang til konjunkturbestemt Rente eller lignende.

Til det ærede Medlem Hr. Hasle vil jeg gerne sige, at det er i Princippet nøjagtigt det samme, enten Staten yder et Beløb til Rentetilskud eller den yder et Beløb til Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra. Naar han vil sammenligne Rentelettelse og Ejendoms-skattelettelse i en anden Henseende, maa han ogsaa erkende, at Princippet i hvert Fald er det samme her. Men Virkningen er forskellig. I det første Tilfælde hjælpes de Landmænd, der er daarligt stillede, i det sidste Tilfælde tager man intet Hensyn hertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Hansen: Jeg kan godt takke Ministeren, fordi jeg fik et Svar paa min Forespørgsel — det er jo ikke alle herinde, som spørger, der faar et Svar. Ministeren mener, at jeg havde Forpligtelse til at stille Ændringsforslag om Forholdet, men idet jeg erkender, at Spørgsmaalet er overordentlig vanskeligt, vil jeg gerne henstille til Ministeren at stille det nødvendige Ændringsforslag. Jeg erkender, at det er overordentlig vanskeligt, som Loven er formet, og maaske ogsaa som Vurderingerne ligger men jeg tror, at Ministeren — naar han ellers har den gode Vilje, hvad jeg ikke betvivler — virkelig vil kunne række en hjælpende Haand til de Folk derude vestpaa, som

netop her er vanskeligt stillet. Jeg kunde derfor med en vis Ret, synes jeg, henstille til Ministeren, at det blev Ministeriet, der formede Ændringsforslaget.

Jeg takker Ministeren, fordi han har givet Tilsagn om, at Dispensationsbestemmelsen nu maa blive anvendt, og jeg gaar ud fra, at hvis der ikke sker andet, bliver det i alt Fald efter, lad mig saa sige, saa vide Rammer som vel muligt, denne Dispensationsbestemmelse bliver anvendt. Sker dette ikke, vil der ikke flyde megen Gavn af Saneringsloven ude paa de Egne, jeg her har omtalt. Men jeg haaber, som sagt, at Ministeren vil se velvilligt paa Tingene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Den højtærede Minister udtalte sin store Betænkkelighed ved at gaa med til at godtgøre Producenterne Smørtolden ud fra den Betragtning, at det vilde medføre stærk Produktionsforøgelse og dermed Prisfald paa de forskellige Markeder. Jeg troede, at der slet ikke kunde være Tale om, med den store Erfaring, Ministeren har med Hensyn til Svineproduktionen, at Ministeren havde Betænkkeligheder i den Henseende. Ministeren ved udmærket godt, hvilke Midler man har taget i Brug der netop for at hindre Overproduktion og Prisfald.

Jeg vil gerne sige i Anledning af den Forespørgsel, der er rettet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, om den af mig ønskede Toldlettelse skal gælde alle Eksportvarer: naturligvis ikke, fordi denne Told har den ganske særlige Karakter. Den rammer en Del af dette Lands Befolkning paa en ganske uretfærdig Maade, medens den er til Fordel for andre Dele af Befolkningen. Dertil kommer, at denne Told jo er en Differentialtold, og hvis den lettes, vil Forskellen mellem Produktions- og Salgsbetingelser i nogen Grad blive udlignet. I et af Landbrugskrisens allerførste Aar udtalte den højtærede Minister, at han vilde ikke gaa med til en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, thi saa vilde han senere — altsaa formentlig paa et for Landbruget endnu vanskeligere Tidspunkt — være afskaaret fra at benytte dette Middel. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvor langt skal Landbruget ned, før Ministeren vil benytte dette Middel? Jeg ved godt, at Ministeren senere ved Møder ude i Landet har hævdet, at Ejendomsskatterne ikke maatte nedbringes, for saa vilde Ejen-